

*

Číslo
54

*

*

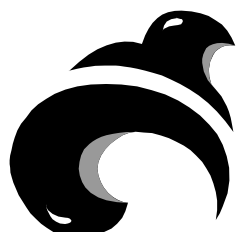
duben
2013

*

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK

(propagační)

Přehled akcí na časy budoucí

Termín akce	Název akce	Místo konání	Poznámka
19. - 21.4.2013	Výprava	Korno	
26. - 28.4.2013	Čarodějnice	Keblov	pro starší a pokročilé
10. - 12.5.2013	Výprava	Keblov	
18. - 19.5.2013	Koloběžky	Praha	pro všechny otrlé
14. - 16.6.2013	Výprava	někam pod stánek	
1. - 6.7.2013	Minipučák	někam po ČR	
17. - 31.8.2013	Letní tábor	Keblov	
A co po prázdninách?			
4.9.2013	První schůzka	Praha	Začínáme
13. - 15.9.2013	Výprava	ČR	
29.9.2013	30 let oddílu	Praha	akce pro veřejnost
4. - 6.10.2013	Výprava	ČR	
25. - 30.10.2013	Podzimky	Nové Hradky	
15. - 17.11.2013	Výprava	ČR	
13. - 15.12.2013	Vánoční výprava	ČR	
26.12.2013	Putování za vánoční vločkou		

Nezapomeňte, že každou středu ve školním roce je od 16 do 18 hodin oddílová schůzka. Sledujte oddílový web (<http://oddil.tulaci.eu>), kde jsou vždy zaručeně čerstvé a nezkažené informace.

„Lenost, jak známo, je neodolatelná chuť odpočinout si ještě dříve, než se člověk unaví.“

Julies Renard

Úvodník

Rok se s rokem sešel a přichází další ročník akce pro veřejnost s názvem Za pokladem lesa. Posledních několik dnů sledujeme s úsměvem předpovědi počasí a jediné, co nám dělá starost je, zda máme zvolit soutěže pro hluboký nebo mělký sníh. Varianta, že by sníh nebyl, asi letos neprijde a tak může mít letošní akce podtext např. Za pokladem ledového lesa.

Pokud patříte k těm, kteří náš oddílový časopis otevíráte poprvé, pak gratulujeme a máte opravdu štěstí, neboť lepší číslo na první seznámení jste si opravdu vybrat nemohli. Semtamník je společným oddílovým dílem a rodí se zhruba 4x do roka v objemu 30-40 výtisků. Ale jsou i vyjimečné vrhy jako např. toto číslo, kterého se po světě potuluje 150 výtisků.

Semtamník je ale pouze jednou z mnoha věcí, kterou nabízíme našim členům. V dnešní době je zvykem vyčnívat nad obzor, aby si Vás vůbec někdo všiml. V oddílové činnosti se tyto obzory špatně hledají, neexistuje žádná Liga mistrů, kterou bychom mohli vyhrát a stali se pak skupinou, do které by se chtěl každý dostat. Náš oddíl se profiluje zcela běžnou činností (běžnou z hlediska oddílových činností, ne z hlediska běžné činnosti společnosti), která je ale dostupná každému. Pořádáme schůzky, výpravy, tábory, hrajeme hry, chodíme do přírody, neseďme doma jako pecky zírající na 48 kanálů v televizi. Chápeme, že ne každého zaujmeme, na přední stránky novin se totiž tak často nedostáváme a při naší činnosti hrozí, že např. zmoknete a ušpiníte si oblečení.

Pokud ovšem čtete tyto řádky, znamená to, že jste překonali sami sebe a vyrazili přes nepřítelš povedené jaro ven. Přejeme příjemnou zábavu, hezké čtení a věříme, že se uvidíme častěji než jednou za rok.

Beruna

Kdo jsou Tuláci Malešice?

Letos bude našemu oddílu 30 let. Chystáme se to oslavit a doufáme, že se přijdou podívat i Tuláci z dob dávno předtím, než se někteří současní členové narodili. Každý je zván... Za třicet let, to bude nějakých vzpomínek!

Oddíl je tady třicet let, lidi se mění, přichází, odchází, ale oddíl zůstává. Co to tedy je?

Podle mě je to společenství lidí, kteří se spolu chtějí kamarádit, bavit a hrát si. Nechtějí sedět doma a radši se podívají ven. Oddíl má „lidskou složku“ - v každém oddíle je několik skupin lidí, které chtějí trávit společné chvíle – vedoucí, děti, přátelé oddílu, kteří se ukážou občas, trochu sem patří i rodiče, kteří se museli smířit s tím, že některé víkendy mají jen pro sebe...

Potom má oddíl asi i jistou „materiální složku“. Jsou to věci, které při činnosti používáme a máme je všichni dohromady. Ať je to místo společného setkávání – klubovna nebo Zátoka pláňat – nebo společné deskovky, vodovky, knížky o přírodě a spousta dalšího. Jsou to věci důležité, protože k většině činností, které děláme, právě něco takového potřebujeme. A obvykle to nemá každý z nás a ani by se to nevyplatilo. Aby si každý nosil na výpravě svůj vlastní stan, to by byl tedy pěkný nesmysl.

A nakonec je tu, jak jsem si to pracovně pojmenovala, „složka myšlenková“. Vidím ji jako společné cíle a hodnoty. Takhle to zní hrozně pateticky a složitě, ale pro mě se za tím skrývají jednoduché věci: naše společná snaha hezky se k sobě chovat - třeba nemluvit sprostě, hrát fér; poznávání a ochrana přírody – například tím, že po sobě vždy uklidíme, sebereme odpadky v lese, když si ho všimneme, netrháme zbytečně kytky a nekopeme do hub, jakmile je uvidíme, občas pozorování zvířátek kolem nás a toho, jak žijí; a hlavně také chuť společně něco zkoušet, bavit se, zažít něco zajímavého – zahrát si hry, ke kterým bychom se doma nedostali, navštívit různá zajímavá místa, vyluzovat experimentální

hudbu u táborového ohně, podívat se třeba i do vesmíru, když se nám bude chtít. To všechno nás spojuje. Kamarádství, dobrodružství, zážitky... Může to zkusit každý...

Kdy a kde?

Možností je spousta. Už mnoho let se scházíme každou středu na oddílové schůzce. V 16:00 před ZŠ Hostýnská si dáme nástup a vyrazíme na dvě hodinky buď ven do parku nebo, když není moc hezky, do klubovny. Tahle pravidelná akcička je takovým základem naší činnosti. Na schůzkách se učíme věci do oddílové zkoušky, hrajeme hry, zvelebujeme klubovnu, vyrábíme to či ono – náplň je různá. Ale vždy je prostor na legraci!

Pokud máme odvahu – což máme, protože Tulák se nedá – vyrazíme na výpravy. Je to každý měsíc jeden víkend mimo Prahu buď v nějakém domečku či základně (máme vlastní - Zátoku pláňat, a potom navštěvujeme spoustu „půjčených“ chaloupek, od skautů nebo TOMíků), nebo při dobrém počasí i pod stan, což je tradičně třeba v červnu. Na výpravě si samozřejmě

zase něco zahrajeme, ale nejen to. Navštěvujeme zajímavá místa naší republiky, chodíme na procházky, jsme většinu dne venku, když to počasí dovolí. Zkrátka snažíme se odpočinout si od běžné pražské rutiny. Program výprav se také odehrává na motivy celoroční hry – je to příběh, kterým daný rok žijeme. Letos je to galaktická mise GX12, ale putovali jsme starověkým Egyptem, pouští s velbloudem Bloudem, Pohádkovým královstvím, dobou Rudolfa II. a několika fantastickými světy. Co si jen dovedete představit – u nás je to možné...

Na letní prázdniny máme samozřejmě taky plány – první týden v červenci vyrazíme na puťák, kde je hlavním programem poznávání různých zákoutí naší republiky. Chodíme po památkách, národních parcích, jiných hezkých místech, koupeme se v rybníce, táboříme... A je nám fajn.

Na konci srpna potom pořádáme čtrnáctidenní tábor v Zátoce pláňat, kde bydlíme v podsaďových stanech na louce ze tří stran obklopené lesem kousek od Němčické nádrže. Tábor je nejdelší a někteří si myslí, že i nejlepší, akcí celého roku. Jsme čtrnáct dní pohromadě, někteří si poprvé zvykají na delší čas bez rodičů, koupeme se, samozřejmě si hrajeme, ale je tu i nějaká práce, bez které se táborový život neobejde – vaříme, topíme v kamnech, štípeme dřevo, myjeme nádobí – možná je to neuvěřitelné, ale někdo tyhle věci doma vůbec nedělá a tak má poprvé možnost si to vyzkoušet. Na táboře se každý může naučit i spoustu praktických věcí. Také děláme procházky po okolí a jeden kratší puťák, kdy s batohem na zádech odejdeme na dva dny z tábora a přespíme někde buď pod širákem nebo ve stanu. Na táboře také vrcholí celoroční hra, tedy většinou dojdeme na konec příběhu a rozloučíme se s hrdiny, které jsme po celý rok potkávali.

Tohle je takový pravidelný plán. To se děje rok co rok, měsíc co měsíc, týden co týden. Ale jsou chvíle, kdy do zaběhnuté rutiny vstoupí tzv. speciální akce. Jsou jiné než výpravy a schůzky především programem. Neodehrává se tu příběh celoročky, ale děláme něco mimořádného –

sport, návštěva muzea, památek nebo atrakcí, prezentace naší činnosti nebo dokonce práce (na brigádách, kam jezdí převážně odrostlí členové). Některé se opakují každý rok – vždy v lednu bereme na výpravu lyže, běžky a boby, abychom užili sněhu, v říjnu nebo listopadu promítáme fotky – nebo ještě nejsou tak zavedené – letos podruhé se zúčastníme květnového závodu 24 hodin na koloběžkách ve Stromovce, potřetí pořádáme akci pro veřejnost Za pokladem lesa – nebo jsou jednorázové. Mezi ty patří třeba jednodenní výpravy o státních svátcích nebo návštěva zábavního parku Mirákulum, kterou jsme si dali jako oddílový dárek k Vánocům. Na tyto akce mohou členové obvykle pozvat i kamarády, sourozence a rodiče...

Ještě u nás nejste? Přijít můžete kdykoliv, dveře jsou otevřené po celý rok a pro všechny. Jste skalními Tuláky? Vyprávějte kamarádům, jaké to u nás je. Nalákejte je na super zábavu. Zamyslete se nad tím, co je pro vás oddíl...

Píšťalka

Oddílová poradna

Po pololetním vysvědčení proběhla třídní porada. Celkem k Píšťalce domů zavítalo devět lidí. Některí se stavili jen na pár hodin, jiní na celé tři dny. Hlavním bodem programu bylo šití kostýmů na tábor. Již dříve jsme totiž zhodnotili, že už jsou v katastrofálním stavu.

Probrali jsme všechny krabice. Rozdělili jsme kostýmy na nepoužitelné, které jsme hodili do kontejneru pro humanitární účely. Druhá část kostýmů byla ta, kterou jsme zašili a třetí část byla zachovalá, kterou jsme vložili do papírových krabic.

Celé dny byly dva šicí stroje v plné pohotovosti. Neustále u nich seděly holky a něco šily. Třetí mezitím špendlila další kostým. Kluci mezitím seděli na gauči či křesle a vymýšleli tábor. Občas dostali za úkol nějakou jednoduchou manuální práci a tu vykonali. Zároveň se zvukem šicích strojů bylo slyšet klepání do klávesnice notebooků. Neustále jsme psali poznámky k tématu.

Celou sobotu jsme fandili tenistům Rosolovi a Berdychovi, kteří hráli čtyřhru na Davis cupu ve Švýcarsku. Jméno Rosol přišlo Radarovi strašně vtipné. Zápas se hrál sedm hodin, a tak televize neustále běžela.

V průběhu víkendu jsme zhlédli tři filmy – dvě komedie a jeden motivační. Neprozradíme, co to bylo. Celou podlahu neustále pokrývaly obrovské hromady látek, nití, jehel, špendlíků či obalů od jídla.

Druhý bod programu bylo vymýšlení třetího ročníku akce pro veřejnost Za pokladem lesa. Společně jsme sestavili sedm soutěží, které se v dubnu budou konat v lese za Malešickým parkem. Zadávat je dětem budou lesní skřítki. Nezapomněli jsme na tradiční opékání špekáčků, trampolínu či lanové centrum. Zároveň jsme konstatovali, že budeme potřebovat na organizaci minimálně osm lidí.

Třetí věc, kterou jsme probírali, byla 30 let oddílu. Pokud vyjde vše podle očekávání, bude se konat na stejném místě jako Za pokladem lesa. Postavíme zde hangár ve kterém budou fotky a rekvizity od roku 1983 dodnes. Kromě zábavy, setkání starých i nových tváří a vzpomínek si každý jistě odnese něco na památku.

Abychom se nezdržovali vařením, přinesl každý jedno hotové jídlo. Měli jsme pizzu, těstovinový salát, guláš s knedlíčky a pákošskou (rozuměj pákistánskou) rýží. Radar ji udělal opravdu pálivou. Použil do ní totiž česnek, chilli papričky, pepř i zázvor. I přesto byla opravdu dobrá. Be-

runa s Konopem přinesli jablka na sto způsobů a poslední jídlo v neděli byla zmrzlina.

Okénko do kroniky

Hvězdná akademie, Hájovna Na Dědku

Pátek, 14. 9. 2012

Sešli jsme se v 16:30 pozemského času u Hostýnské a Jirka nás odvezl do hájovny „Na Dědku“. Po příjezdu jsme si zahráli na průzkumníky a hned poté na dřevaře. Dřeva jsme natahali dost a do setmění jsme ho zpracovávali. Poté jsme si vybalili a dali si večeři. Následovala svíčkovaná s Jirkou při které nás vyrušilo jiskření z nedalekého lesa. Celá skupinka se odebrala na místo tohoto podivného jevu.

A co nevidíme: Vesmírnou loď s nápisem USS STAR. Z ní vystoupili osoby, kterým nebylo rozumět. Nejdříve k nám přišli, obešli nás, lékař nám změřil teplotu a pak bylo vidět, že si povídají. Důstojník zjistil naši řeč a pak nám dal komunikační tabletky, díky které jsme jim rozuměli. Tomáš jí začal říkat komulentilka.

Pověděli nám, že přichází z Centaurijského systému a jsou na mírové misi. Řekli nám, že jim na minulé planetě zemřela půlka posádky, a proto nás kapitán požádal, jestli bychom nechtěli projít Hvězdnou akademií a stát se novými členy posádky. My jsme radostně souhlasili. Naučili jsme se nový pozdrav. rozloučili jsme se s posádkou a vyrazili směr chalupa. S očekáváním

nového dne a nadějí, že se v akademii dozvíme něco nového.

Sobota 15. 9. 2012

Ráno jsme se vzbudili, chvíli křičeli v pokoji a dělali humbuk. Avšak zanedlouho jsme se dovítčili, že je s touto zábavou konec. ROZCVÍČKÁÁÁ! Zvučný hlas doktorky se rozezvučel celou palubou našeho vesmírného korábu zvaného USS STAR. Nastartovali jsme svůj pohybový aparát a současně pobídli zdravého ducha, aby v našem těle fungoval tak, jako ve chvíli, kdy jsme včerejšího večera šli na kutě.

Následovala vydatná a v rámci možností chutná snídaně. Strava byla na příděl. Naporcované kusy pečiva, zvané vánočka, nám rozdělával chromý technik. Pomalu, leč spravedlivě. Pročež lékařka již netrpělivě přešlapovala na místě, absolvovali jsme unáhleně zdravotní prohlídku. Vyplnili jsme, mohu-li to takto expresivně nazvat, prapodivnou zdravotní kartu. Zaznamenává data obsahovala údaje typu: Šířka zorničky, délka kroku či teplota nepárového výrostku na hlavě, jež nosem nazýváme.

Akademická výuka mohla začít. Jako kadeti jsme úspěšně absolvovali veškeré zkoušky jako například pád ze stromu se zachycením na laně, pití vody vzhůru nohama, točení se v centrifuze, naslouchání výkladu o vesmíru atd.

V sobotu odpoledne jsme dostali za úkol se naučit orientaci v terénu a zneškodnit ururanskou vysílačku. Dostali jsme od kapitána Kirka GPS a

měli jsme najít tuto vysílačku na vrchu Třemšín. Šli jsme za šipkou, takže jsme to krosili bažiny, hustníky a temnými hvozdy. Nakonec se nám podařilo dorazit ke skvělým borůvkám, které jsme pojídali. Vysílačku ururanů jsme našli raz dva a deaktivace byla jen otázkou chvilky. Poté jsme ale objevili další, kterou jsme také hned zneškodnili. Obě se nacházely blízko malé kapličky, která stála na vrchu kopce. Už se začalo schylovat k podvečeru, tak jsme se vrátili k baráku a po cestě jsme si povídali s doktorem Solo a kapitánem Kirkem o lodi USS STAR, jejich domovské planetě a Ururanech. Kapitán nám s hrdostí sdělil, že jsme připraveni být vzornou posádkou lodi. Start prý bude co nevidět. Přčetli jsme si pak kus malého prince a šli se oddat svým snům. Uprostřed noci jsme byli vzbuzeni a odvedeni na palubu. Prošli jsme temným vchodem, ve kterém byly slyšet kosmické zvuky startující lodi. Za vchodem byla rožnutá světla. Jako posádka hodná cestovat vesmírným prostorem jsme se usadili. Zpozorovali jsme čtyři vrtule, které se roztočily a my vzlétli. Cestujeme temným vzduchoprázdňem a dozvídáme se informace o naší lodi. Zřejmě nejdůležitější jsou signály výstrahy, které znamenají různá nebezpečí.

Neděle 16. 9. 2012

Naši loď napadli Ururané. Lodní počítač naštěstí ohlásil včas signál červeného kódu. Noví členové posádky správně vyhledali kapitána. Zachytili jsme i další ururanskou komunikaci. Odolávali jsme útoku, ale bez pomoci bychom asi neměli moc šancí. Naštěstí jsme zachytili další loď, s jejíž pomocí jsme Ururanům unikli. Oni se obrátili na útěk směrem ke své základně.

Zapsal: Vojta, Mates, Opičák, Coco, první důstojník Arien

Mise GX12

V září jsme v rámci nové celoroční hry nastoupili na cestu vesmírem na lodi USS STAR. Snažíme se společně s posádkou šířit mírové poselství na neznámých planetách a mezi jinými inteligentní-

mi formami života. Vše, co se nám přihodí zaznamenáváme do Hvězdného deníku. Ten kromě toho obsahuje i několik výkladových hesel. Těmi jsou například krátké medailonky členů posádky. Už je znáte? Víte o nich všechno? Kdo byl otcem kapitána Kirka? Co dělá Arien, když není na misi? Co bylo předtím než se Katriys stala poručíkem na USS STAR? Nevíte? Zde si můžete přečíst vše podstatné.

Kapitán Kirk

- ✓ Muž, obyvatel Centauriského systému, 30 vesmírných let.
- ✓ Samotář, uzavřený sám do sebe, moc o sobě nemluví.
- ✓ Je odvážný, sebejistý, rozhodný.
- ✓ Kapitán Kirk se narodil hvězdného data 198208.21.
- ✓ Jeho otec Kerk byl slavný kapitán vesmírných lodí, který ale bohužel při velkém boji s Ururany zemřel.
- ✓ Matka Velia stále žije na planetě Beta Centauri.
- ✓ Už od dětství měl předpoklady k řízení kosmické lodi. Jakmile sedl za knipl jakékoliv stíhačky, neměl problém proletět okolo rodné planety Alfa Centauri. Velia se ho snažila odradit od tohoto koníčka, který později přerostl v profesi. Bála se, že jeho osud bude stejný jako osud jeho otce, tedy že přijde o život při plnění vesmírné mise. Bylo velice pravděpodobné, že Kirk se stane kapitánem některé z lodí ještě za jejího života.
- ✓ Být kapitánem na kosmické lodi ale nespočívá jen v umění loď řídit a přesně mířit fotonové střely. Tato práce je hlavně o zachování chladné hlavy a rychlém rozhodování. Tyto vlastnosti Kirk neměl.
- ✓ Když mu bylo dvacet, vstoupil na Hvězdnou akademii, kde se seznámil se Solo. Byla mu

velice sympatická, ale nikdy se blíže nepoznali.

- ✓ Celou dobu měli k sobě velký respekt, protože Solo byla dcera Kerkova nejbližšího kamaráda.
- ✓ Každý z nich studoval svým způsobem. Kirk většinu předmětů zanedbával a radši chodil studovat vlastní knihy. Nikdo ale neví, o čem pojednávaly. Avšak praktické zkoušky z létání či organizace posádky splnil vždy na plný počet bodů. Naopak Solo se pilně připravovala na každou zkoušku a úplně všechny splnila na výbornou. Oba ale nakonec Akademii dostudovali.
- ✓ Po vystudování Akademie byli oba přiděleni na USS MONN. Kirk jako první důstojník a Solo jako lékař. Tato loď se účastnila důležité mise GX10, která dopadla úspěšně díky Kirkově geniální strategii. Proto byl z prvního důstojníka povýšen na kapitána.
- ✓ Jakmile byla hvězdného data 201202.11 vyrobena nejlepší kosmická loď Centauriského systému USS STAR, byl nyní již kapitán Kirk převelen na tuto loď. Posádku si mohl vybrat libovolně. Vzal si tedy s sebou lodního lékaře Solo a další specialisty z různých oborů.

První důstojník Arien

- ✓ Žena z planety Juno.
- ✓ Je o něco starší než ostatní obyvatelé USS STAR
- ✓ Patří mezi zástupce rasy Eleatů, která sídlí na malém počtu planet v systému Elea Logica
- ✓ Narodila se jako první dítě vévody Arala, který byl jedním ze sedmi představených planety. (Místní mocenský systém je velmi složitý a spousta toho závisí na básních o rozkvetlých třešních.)

- ✓ Její věk není zcela přesně znám, protože místní matriky fungují jen v lichá pondělí prvního v měsíci za úplňku.
- ✓ Stejně jako ostatní příslušníci rasy má na čele tečku a na tváři znamení, které je originální asi jako otisk prstu u lidí. Přestože se u 90% Eleatů znamení v životě moc nemění, u Arien se mění podle mentálního rozpoložení a někdy hodně výrazně, což je zcela neobvyklé.
- ✓ Její telepsychické schopnosti, jež se u Eleatů za dlouhá tisíciletí vyvinuly, se soustředí na odhad myšlenek a pocitů jiných tvorů a nakládání s nimi. Dokáže tvory uklidnit i rozdráždit do zběsilosti.
- ✓ Je také velmi úspěšná v překládání a rozšifrování cizích jazyků a písem.
- ✓ V mládí vystudovala dva obory na Athénské univerzitě v Minervě, což je jedna z nejstarších a nejtěžších škol v galaxii.
- ✓ Po zkušenostech z Minervy (planeta, kde je pouze univerzita, kampus a zásobovací středisko) bylo studium na Hvězdné akademii vítaným odreagováním.
- ✓ Před nástupem na USS STAR se účastnila několika jiných vesmírných misí včetně utajeného výletu na okraj galaxie.
- ✓ Na domovské planetě zastává pozici čestné docentky v oboru psaní poem o broskvoňových okvětních lístcích a vesmírné komunikaci.
- ✓ Pokud je na misích ve vesmíru, posílá svým studentům domácí úkoly z překládání v zásobovacích boxech.
- ✓ Na USS STAR nastoupila v naději, že se jí podaří objevit a rozluštit nové jazyky a poznat nové způsoby myšlení, což by mohla posléze použít ve své učebnici "Rozumíme si v galaxii".
- ✓ I na lodi pracuje na výzkumu komunikačních tablet, které se ukázaly jako funkční dorozumívací prostředek u většiny inteligentních forem života. To popsala ve své vědecké práci "Komulentilka dnes a zítra".

Poručík Katrys

- ✓ Žena, obyvatelka Centauriského systému
- ✓ Narodena za záhadných okolností hvědného data 199308.14
- ✓ Rodiče byli na Katrys moc hodní, ale nezvládali v pubertě její výchovu..
- ✓ Ve svých 12 letech

se ocitla na ulici, ve které čtvrt roku bloudila. Byla to velmi dlouhá ulice.

- ✓ Poté se přidala k pašerákům, kde přežívala další rok.
- ✓ Jednou se na pašeráckého bosse hrozně rozčílila (což ho dost překvapilo), protože jí začalo štvát to neustálé okrádání nevinných lidí.
- ✓ Odešla od pašeráků a ve 14 letech nastoupila na Hvězdnou akademii.
- ✓ Ve studiu vynikala oproti o mnoho starším spolužákům, protože měla dost praxe ve hvězdném cestování i jiné znalosti, díky svému dřívějšímu povolání.
- ✓ Akademii dokončila s výborným prospěchem i přes to, že ji někteří učitelé absolutně nemohli vystát. Například učitele hvězného práva strašně rozčilovalo, že zná spoustu právních klíčků a způsobů, jak se vykroutit z průšvihů. (Kdo by se divil, když stála dva roky za hranou zákona i když jí nikdo nikdy nic nedokázal.)
- ✓ Před nástupem na tuto misi byla zástupcem šedé zóny (nebyla na straně Unie ani Uru-ranů).
- ✓ Stojí si za svým. Vždy si myslí, že má pravdu, proto dělá věci podle hlavně sebe a nestojí o názor ostatních včetně Kirka.
- ✓ V tom, co dělá, je ale vážně dost dobrá, takže to nebývá žádný velký problém.

- ✓ Občas je drzá na Kapitána, ale ten ji dokáže zkrotit, když je potřeba.

Lodní lékař Solo

- ✓ Žena, původem z Centauriského systému.
- ✓ Studovala Akademii společně s Kirkem, se kterým byla i na své první misi GX10 na USS MONN.
- ✓ Už na Akademii bylo jasné, že má velké schopnosti a dar improvizace. Její „šestý smysl“ v hledání odpovídajícího léku či vakcíny se hned na první misi projevil a vysloužil si obdiv celé posádky. I proto si ji Kirk vybral na svou další misi GX12.
- ✓ Avšak hned v prvním týdnu plavby byla více než půlka posádky požahána na planetě Faraskula neznámými tvory a přes všechnu její snahu a schopnosti nedokázala zabránit jejich smrti.
- ✓ Během letu však narazila USS STAR na planetu Pandorru, kde v dokonalé symbióze s překrásnou faunou i flórou žijí místní obyvatelé. Vypadá to, že zde mají mnoho zvláštních tvorů a látek, které se jinde ve vesmíru nevyskytují a možná by mohly fungovat na požahání z Faraskuly.
- ✓ Solo stále cítí jistý smutek a zodpovědnost za ztrátu části posádky, proto se rozhodla na Pandoře zůstat a sblížit se s místními obyvateli a poznat prostředí. Doufá, že nalezením léku najde i klid v duši.

Lodní technik Astralín

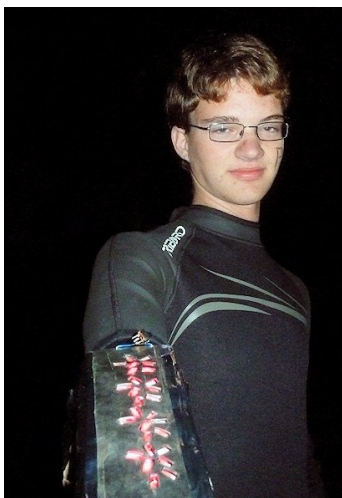

- ✓ Muž, obyvatel Centauriského systému.

- ✓ Původním povoláním byl opravář zemědělských strojů.
- ✓ Protože na Alfa Centauri již zemědělství dávno neprosperuje a lidé se stravují potravinami z dovozu, nebyl ve svém povolání ani úspěšný ani šťastný.
- ✓ Další etapa jeho života probíhala na ulici, jelikož nemohl najít nové zaměstnání.
- ✓ Finanční krize ho dohnala až k tomu, že musel postupně prodat do sběru svou dlouhá léta schraňovanou sbírku železných dveří.
- ✓ Když už nevěděl co by, přihlásil se do rekvalifikačního kurzu na technickou podporu pro vesmírná plavidla všech druhů.
- ✓ Musel sice dvakrát opakovat třetí ročník, ale nakonec ji náhodou dokončil.
- ✓ Je nesnesitelný, geniální a chromý. Neustále se hádá s kýmkoli opačného pohlaví. Nikdy nechce prozradit, jak se mu úraz ruky přihodil.
- ✓ Zůstal na Takobono z lásky k robotce.

Lodní lékař Locam

- ✓ Android, člen Nada-ce, vyroben na světě Illírie jako druhý model svého typu Paramedic for Organical Creatures.
- ✓ Je pracovitý a stále dobře naladěný. Jako každý robot je Locam až přehnaný optimista, co se lidí týče a je vždycky připravený je poslechnout. Zvědavost je jeho největší slabinou.
- ✓ Jeho přesné označení je POC 2, raději si ale nechává říkat Locam. Kromě něj existují ještě tři POC s čísly 1, 3 a 4 stejného vzhledu ale odlišných vlastností, kteří žijí na různých světech.
- ✓ V paměti měl už od okamžiku svého stvoření zakódované základní znalosti, hlavně z oborů medicíny, biologie a zoologie, a proto byl Lo-

cam používán jako ošetřovatel na družici A503. Ve chvíli, kdy na světě Braselas vypukla pandemie Modré chřipky, byl přeložen právě na stanici na Braselasu kde významně pomohl k jejímu zastavení.

- ✓ Locam je držitelem ocenění za studii na téma: Kyborg. Obdržel globální uznání za objev záření schopného odstranit z lidského těla symbionta. Jeho koníček i objekt současných výzkumů je hlavně zoologie.
- ✓ Navštívil mnoho okrajových světů a kolonií, nikdy ale nebyl na Proximě Centauri ani žádném z ostatních větších světů Unie.
- ✓ S lodí USS Star se setkal na Pandoře, kde právě končil svoje několikaleté pozorování vlivu místních predátorů na mimikry pandorrské Tygří houby. I když se se Solo nikdy předtím nesetkal a znali se jen z doslechu, oba věděli o renomé toho druhého, a tak, když mu tato skvělá lékařka nabídla se svolením kapitána možnost výměny, s radostí přijal.

Jak jsme si zatím vedli?

V září jsme potkali posádku vesmírné lodi USS STAR. Absolvovali jsme **Hvězdnou akademií** a stali se platnými členy posádky. Začínáme putovat vesmírem a plnit mírovou misi GX12. (*Hájovna Na Dědku, Rožmitál pod Třemšínem*)

V říjnu jsme přistáli na planetě **Takobono**, kde žili roboti a androidi. Ti nám opravili poškozenou USS STAR. Plnili jsme úkoly pro vládcu tohoto světa – Devítku. Na naši loď jsme přijali nového člena robota Locama, který vystřídal lodního lékaře Solo. Opustil nás také technik As-tralín. (*Mukařov*)

Podzimní prázdniny jsme prožili na planetě Gunganů – **Coruscant**. Zazávodili jsme si na kluzácích, vykoupani se v bazéně a prohlédli skanzen. Mezi nás se vmísil zlý Sylon a po dva dny nám škodil. Nakonec jsme ho ale odhalili a soudili, ale bohužel stihl uprchnout. (*Tučkova hájenka, Svratouch*)

Listopadová výprava byla na planetu **Babylon**. Každý z místních obyvatel mluvil jinou řečí

(anglicky, pozpátku...). Splnili jsme pro ně úkoly jako vyndávání červích vajíček z nebezpečné oblasti či skládání medvídků a na závěrečné konferenci jsme jim dělali překladatele. Povedlo se, tato planeta se přidá k Unii! (*Štáb Unhošť*)

Na **vánoční** výpravě na planetě **Winterfell** jsme pomohli medvídkovi postavit domeček, kde by mohl přespát zimu. Stavěli jsme sněhuláky, koulovali se, ale i zdobili stromeček a rozdávali si dárky. (*Mezholezy*)

V **lednu** jsme se podívali do Jizerských hor, kde jsme užili sněhu na lyžích, běžkách i bobech a potkali i Protivnou židli – obyvatelku planety **Furnitura**. Abychom se vyhnuli hádce, odjeli jsme v radši neděli domů. (*Nýčovy domky*)

První **březnový** víkend jsme pomohli Antéňákům zbavit se nadvlády zlého vědce **Stvořitele**. Než jsme ovšem zjistili, jak se věci mají, ukázal nám spoustu pokusů a fíglů. Například jak z cukru v písku vyroste černý had nebo jak z nitra sopky začne bublat láva. (*Otradovice*)

V **březnu** jsme se dostali na mrazivé výpravě na planetu **Felícis**, kde se humanoidní členové posádky nadýchali šťastného plynu z atmosféry. Naštěstí robot Locam a palubní počítač dokázali plyn analyzovat a zjistit nejlepší složení protijeđu. Díky tomu jsme pak posádku dostali z omámení a mohli odletět dál. (*Ježkovka, Heřmanův Městec*)

Něco z výprav

Na listopadové výpravě ve Štábu jsme pomáhali domorodcům na planetě Babylon vymyslet nové zaměstnání pro příšery, které jim dříve škodily a my je pochytili. Původní představa byla – umí rychle běhat, tak z něj bude třeba olympionik. Pracovalo se ve dvou skupinkách po šesti a po pěti, takže fantazie a invence bylo dost. Zúčastnili se Profesor, Vejšičák, Nela, Fany, Lili, Terka, Anička, Jindra, Ríša, Dan a Patrik.

Úkol se poněkud zvrhl, nakonec jsme se o nich dozvěděli spousta informací, o kterých ani domorodci neměli předtím tušení... Ale to si

ostatně můžete přečíst v autentických prepisech (bez korektury)...

Text pod obrázkem se vztahuje vždy k bytosti či příšerce zobrazené na obrázku.

1. skupinka

Je to učitel plavání. Umí plavat ze všech nejlíp. Kdiž učí plavat nosí: stopky, rukávky, a plavacího hada, aby se neutopil. Když se někdo začne topit taak pro něj skočí a začne se topit taky, ale pak ho zachraní. Hodiny plavání má v 11:45 až 15:55 v pondělí a v neděli.

Je na to šikovnej. Má čtyři děti jménem: Radar, Ralf, Klára, Lili.

2. skupinka

Práce: Noční hlídač

Chutná mi: masový koláč, kančí uzené, srnčí guláš

Voní mi: krev

Narozen: 3030 3. 3.

Dřív sem byl: zabiják

Jméno teď: Vlčák

Jméno: Vlkodlak

Jmeno ženy: Vlčina

Počet dětí: 1

Jmeno dětí: kluk – Vlkoun

Věk: 33

Líbí se mi: Práce, jídlo

Nelíbí se mi: Hon na vlky

Čistím se: Ne – Jo

Češu se: Ne – Jo

Moje oblíbené pití: Soví krev

Žral někdy trávu: Ne – Jo

1. skupinka

jmenujese: adam

Má každý týden 9 dětí.

Má rodinu. Je mu 1000 let.

Z dětí si udělal fodbalové mistry.

Jeho děti jse jměnují: Petříček, Honzík, Johan, František, Jindra, Ríša, Daniel, Radar, Matěj.

Jeho povolání je: voják

Vidělávají 10 0000 Kč!

2. skupinka

Práce: zedník

Firma: Zednické práce, příšerky a. s.

1016 20. 6. se přihlásil do zednické práce a. s.

1017 16. 12 se oženil a měl dvě děti první se jmenoval Jozef a druhý honza a chtěli pracovat jako táta.

3017 31. 12 odešel do důchodu.

1. skupinka

Je to spolehlivý druid. Jeho rase se nazývá Goad-man. Pomáhá zvířatům, rostlinám a ostatním přírodním zdrojům.

Dožívá se až 1000 let. Tomuto Goad-manovi je 376 let.

Je to velmi zvláštní odrůda.

Je to sirotek. Když mu bylo 84 let. Ta mu umřela Matka. Otce neznal.

2. skupinka

Povolání: viráběč kozaček

Firma: kozel

chutná mi: seno

voní mi: vůně kozaček

kariéra se mi líbí – nelíbí

narozen: rok 1942/měsíc a den: 9. 2

dřív sem byl: zabiák

kdo mi změnil život: Tulaci

jméno mě teď: kozlík

jméno mě předtím: kozelštan

jméno ženi: kozelka

jméno dětí: holčička – kozílka, kluk – kozlínáček

kolik dětí: 2

rok vítvory nové kariéry: 212/14

rok vítvory staré kariéry: 1260

jméno velitele: zabikozelštan

jméno velitele ženi: zabištaninanika

rok (věk) velitele: 1998

věk mě: 105

věk ženi: 96, narození 1267

věk dětí: 7 – 9

oblíbené pití: voda, pivo

1. skupinka

PRÁCE: POLITIK

STRANA: VP (věci příšerné)

KARIÉRA:

201211.18 – nástup do politiky, zakládá VP

201212.18 – prosazení zákonu o začleňování příšerek do společnosti

201301.18 – má syna, který se chce stát dodavatelem ohně a založí pražskou plynárenskou a. s.

202001.18 – stává se guvernérem v ohňové zemi

203001.18 – je zvolen do funkce viceprezident ohňové země

205001.18 – odchod do penze

2. skupinka

MENUJE SE TOM. PŘIJMENÍ OHŇOVI. PRACE KOVAŘ. DĚLA MEČE A BRNĚNÍ. A MÁ VELKOU ROÐINU. TŘI DĚTI. PRVNÍ SE MENUJE RADEK. DRUHÉ SE JMENUJE TONIK. A TŘETÍ SE JMENUJE VERUNKA. JEHO MANŽELKA SE MENUJE ZUZENKA. A ODTEŤKA JE HODNÍ.

1. skupinka

POVOLÁNÍ: NEUROCHIRURG

JMÉNO: Jan Doktorský

KARIÉRA: 10. 11. 2014 si zřídil ordinaci v růžové zahradě a rok 2014 se mu povedlo 0 úspěšných amputací srdce a 10 neúspěšných, jiné operace se mu povedly-

2015 – 2019 Všechno je pořád stejné.

1. 5. 2020 Konečně se mu povedla 1. amputace srdce, jeho sláva roste a zakládá si ordinaci ve žluté zahradě!

2021 V nové ordinaci se mu podařilo vyléčit 203 spokojených pacientů a 10 nespokojených.

2022 – 2050 Dále pracuje ve své krásné práci.

2051 Odchází do penze.

2. skupinka

JMENUJE SE ZLODUCH. MÁ RUCE OČI. JE STARŠÍ 2000 LET. MÁ 20 DĚTÍ ROČNĚ. ŽIJE NA PLAMĚTE S.AJLONI. ZABIL UŽ 1200 LIDÍ A S.AJLONŮ 250. NEVÍ ANI KOLIK JE 1+1. TO JE PROTOŽE SE NIC NENAUČIL. DĚLÁ BALETKU A TAKY MOTORKU.

1. skupinka

JMÉNO: BARVÍN

POVOLÁNÍ: Semafor

Co má rád: slušné řidiče, pořádek a vodu

Nenávidí: oheň, politiky a jinou havěť

Největší úspěch:

- 1) roku 20301.1 – 20501.1 se nestala žádná bouračka
- 2) roku 203512.24 – zakládá semaforovou ligu
- 3) roku 20556.12 – dosáhl největší hranice barvivosti
- 4) jeho 562739 synů ovládlo roku 21099.1 pouliční semaforey

2. skupinka

MUNGOMENGE

Je to záchranář. Má záchranou schopnost a má velkou rodinu. Když hoří teepee tak tam vyltne a zachrání tam všichni, buď je přinese v zubech nebo na zádech a taky v náručí. Umí dobře šplhat po stěnách protože má velké drápi. Jeho děti se jmenujou: Fred, Nicky, Rodny, Vojta, Ferda, Markéta, Ricky a ten nejmladší kterému je teprve 5 minut se jmenuje Kolíček. Má velké zubi, aby mohl roskousat dřevo protože když se něco v típi stane tak se jednoduše prokouše přes kůži a dřevo a zachrání je, má velké uši aby slyšel kde kdo řve že mu hoří barák. A vždy má úsměv na tváři.

Kroužkování ptáků

O jarních prázdninách jsem byl ve Vrchlabí, kde byla akce Kroužkování ptáků. Proč se ptáci

kroužkují? Ptáci se kroužkují proto, aby se vědělo, kudy tento pták létal. Když se nějaký kroužek ztratí, tak se musí ze seznamu vyškrtnout. A když se najde nějaký mrtvý okroužkovaný pták, tak tomu dotyčnému, co toho ptáka chytil dojde dopis, kde se ten pták našel. Každý kroužek má svoje písmeno a číslo např. NK6129. Kdo chytí ptáka, který je okroužkovaný, tak pošle dopis nebo SMSmesku svojí organizaci. Ta zjistí, kdo toho ptáka chytil a okroužkoval. Zjistí se to tak, že každý člen má určité rozmezí čísel na kroužcích.

Tomáš

Tři přání

Kdybych chytil zlatou rybku, a ona mi slíbila tři přání, tak bych si přál aby všichni Tuláci a celá rodina byla zdravá, protože zdraví je v životě nejdůležitější.

Druhé přání by bylo abych dokončil obě dvě oddílové zkoušky, protože se stanu vedoucím a to má na táboře jisté výhody, třeba delší večerka (nemyslím Večernici:-)) nebo můžu předběhnout celou frontu na jídlo. To poslední přání je, abychom neměli zatopenou louku na táboře a nikdo tam nekradl kohoutky, protože tam už několikrát byli zlodějčci.

Tomáš

Zkoušky?

Ahoj,

tak jsem si říkal, že protože poslední dobou se nám objevilo pár nových adeptů, co začínají plnit Dovednosti a pár, kteří už je mají skoro hotové a mohli by se začít připravovat na Základní oddílovou zkoušku – ZOZ, napíšu něco o tom, co to vlastně zkoušky jsou a k čemu jsou dobré.

Dohromady jsou čtyři: Dovednosti, Základní oddílová zkouška, Stezka šifrování a Stezka odříkání, což jsou vlastně bobříci. Každá z nich je trochu jiná, společné ale mají to, že jsou všechny dobrovolné a mají podobu několika úkolů, které když všechny splníte, dostanete nějakou výhodu.

První z nich jsou **Dovednosti**. Ty dostane každý nový člen, je to vlastně takový způsob, jak se naučit několik nejzákladnějších a užitečných věcí nejen do oddílu, ale třeba i do školy nebo do života.

Úkolů v nich je jenom deset a určitě je může zvládnout každý, kdo jenom trochu chce. Jde to dokonce za jedno jediné odpoledne.

Jako příklad dva úkoly z Dovedností:

Zdravověda – Ať už jedeš s Tuláky na výpravu nebo jedeš s rodiči do lesa, měl bys vědět, jak ošetřit malé bolístky a poranění. Jsou to poštipání, nachlazení, odřenín, úpal a úžeh.

Uzlování - Tvým úkolem je umět uvázat šest základních uzlů: očko, osmička, liščí smyčka, dračí smyčka, ambulantní spojka a lodní smyčka a vědět, k čemu se používají.

Jakmile splníte Dovednosti, dostanete tričko s Tuláckým znakem a pokud chcete, můžete začít **Základní oddílovou zkoušku**, která je vám do té doby nepřístupná. ZOZ je delší a náročnější, ale i tady platí, že kdo se nato nevykašle, může jí brzo zvládnout. Na splnění cca padesáti úkolů ze sedmi oblastí: zdravotní, tábornictví, příroda, Tulák se nedá, uzle, šifrování a pak to, co nepatří ani pod jedno z toho, ale je taky důležité, je na rozdíl od Dovedností limit jeden rok.

Na konci ZOZ je ještě jeden úkol speciální, říká se mu Tajný bod. Ten se pro každého člena vymýšlí zvlášť a je ušitý přesně jemu na míru. Může to být neobvyklý zážitek, otázka, kterou si má uchazeč sám pro sebe zodpovědět, může trvat i déle a většinou je to něco opravdu extra. Někdy ho můžete plnit a třeba o tom ještě ani nevíte, že jde právě o tajný bod.

Každopádně když se přes to všechno dostanete, stanete se členem Kmene a to opravdu stojí zato.

Máte mnohem delší večerku, můžete si stoupnout na začátek fronty na jídlo i když přijdete poslední (což se třeba na táboře docela hodí), budete zváni na některé dost zajímavé oddílové porady, smíte jet na Čarodějnice, což je jinak akce jen pro Kmen, dostanete právo nosit Kmenovou košili se znakem, ale co je nejhlavnější, víte, že jste odvedli pořádný kus práce, překonali jste se a máte být na co hrdí. (Sám můžu říct, že to poslední je z toho všeho nejlepší.) Pro každého Tuláka je čest být v Kmeni.

Malá ochutnávka ze ZOZ:

Tábornictví, úkol m) - Dokážeš za příznivého počasí rozdělat pomocí maximálně tří sirek oheň, uvařit na něm čaj a ohniště řádně uklidit.

Příroda, úkol i) - Dokážeš vyjmenovat deset souhvězdí, z těch nejméně tři nakreslit a v noci najít na obloze Malý vůz, Velký vůz a Polárku.

Být kmeňák není to samé jako být vedoucí. Člen Kmene může být každý jakéhokoliv věku, kdo zvládl ZOZ. Vedoucím se ale stává až když je o

dost starší a rozhodne se v oddíle zůstat, aby v něm pokračoval dál. Vedoucí je taky jediný, kdo může zkoušky podepisovat a nebo třeba dávat dřepy a na rozdíl od kmeňáka jí jako poslední.

Pak jsou ještě dvě Stezky, které si můžete plnit jen tak, před, po, i během jiných zkoušek.

Jsou to Stezka šifrování a Stezka odříkání, nebo taky bobříci. Ten, kdo je na Stezce odříkání, musí postupně zvládnout vydržet třeba dva týdny bez televize i když jí má na dosah, nebo celých dvacet čtyři hodin mlčet. Je to zkouška vůle, ale užije se při ní docela legrace.

Na Stezce šifrování se zase naučíte a ukážete některé zajímavé způsoby, jak si tajně předávat zprávy, jako třeba kouřové signály nebo prstová abeceda, zjistíte, jak pracovat s šifrovacím kotoučem a nebo se dozvíte něco o historii luštění. Tak doufám, že jsem vás nalákal k plnění zkoušek a třeba se už brzo uvidíme v Kmeni :)

Radar

Tulácká kuchařka

Je čtrnáct dní po výpravě. Najednou zavzpomínáte na to, jaké skvělé jídlo jste tam požívali. Chtěli byste si nějaký klasický tulácký pokrm udělat, ale nevíte jak na to? Stává se vám to někdy? Mě občas ano. Proto jsem se rozhodl, že do každého Semtamníku vždy napíši recept na jedno výpravové či táborové jídlo.

Tulácké těstoviny

Je to snad nejčastější a nejstarší oddílové jídlo. Na výpravách se vařilo dříve, než se většina z nás narodila. Je to jedno z nejrychlejších jídel, a proto je ideální na nedělní oběd, kdy je potřeba stihnout sbalit si, uklidit barák a odejít na vlak. Je velice jednoduché a nevadí, pokud se na nějakou ingredienci zapomene (kromě těstovin a kečupu).

Přísady (pro 4 osoby)

- ✓ těstoviny jakéhokoliv tvaru – 500g
- ✓ kečup – 1 velký
- ✓ točeňák

- ✓ cibule
- ✓ sýr (eidam)
- ✓ sůl - přiměřeně
- ✓ olej – stačí málo

Postup

Těstoviny uvaříme podle návodu. Nevadí, pokud dáme vody víc. Hlavně ji nesmíme dát málo. Vodu osolíme a když se vaří, vhodíme těstoviny. Většinou se doporučuje je vařit 5-10 minut. Nejlepší je ale lidská chuť. Takže občas ochutnáváme a z kamen sundáme, až když se nám zdají ideální.

Mezitím si ale musíme připravit omáčku. Na pánvičku (na výpravě to děláme spíš v druhém hrnci) nalijeme olej. Do něj nasypeme na jemno nakrájenou cibuli. Necháme chvíli osmahnout. Přihodíme točenák na kostičky nakrájený. Nezapomínáme občas tuto směs vařečkou promíchat. Točenák za chvíli ztmavne a to je ten správný čas, kdy přidáme kečup (doma lze použít rajský protlak). Pokud máme nějaké koření, nasypeme ho tam.

Na talíř postupně nandáme těstoviny, omáčku a na závěr posypeme sýrem. Velký důraz musíme klást na prezentaci jídla. Rada šéfkuchaře: „Co hezky vypadá, hezky se jí!“

Matěj

Historická poznámka – v dobách dávných a dalekých se toto tulácké jídlo vařilo výhradně se špagetami, přesun k těstovinám nastal až v posledních letech (holt vše se zjednodušuje :)).

Okénko do přírody

Vždy jsme se v této rubrice zabývali popisováním zvířátek ať už létajících, chodících či běhajících. Občas se zde objevily části naší i zahraniční flóry od baobabů přes smrky až k sedmikráskám. Dnes se podíváme na přírodní celky, konkrétně na pražské přírodní parky. Hodně lidí si stěžuje, že v Praze není žádná zeleň. Většinou ale stačí popojet pár zastávek autobusem a už se nacházíme v krásném parku. Nejbližší větší parčík v okolí ZŠ Hostýnská, kam valná většina z nás chodí, je Malešický park. Bohužel je nyní rozkopaný, ale ve své nové kráse by se měl objevit v létě. Na schůzkách, které se konají každou středu, většinou chodíme ven. V létě přeci nebudeme zalezlí někde v klubovně, když si můžeme užívat krásného počasí. Chodíme do parčíku pod školou Hostýnská a do lesa, kde se právě koná akce pro děti. Často jsme také chodili do Malešického parku, a tak doufáme, že bude zase co nejdříve přístupný pro veřejnost.

Přírodní park

Přírodní park je chráněné území, které zřizují vyhláškou krajské úřady. V každém jsou jiná pravidla. V některých může být zakázané rozdělávání ohně, v jiných povolené. Vždy to závisí na konkrétní vyhlášce. Přírodní parky se zakládají v oblastech, kde se nachází vzácná krajina (skály, stromy, živočichové...), která by mohla být nevhodným chováním poničena.

Smetánka

Nejbližší přírodní park je z Malešic dostupný za pár minut. Kraj tohoto území je již tři sta metrů od autobusové zastávky Pod Tábořem. Hlavní důvod ochrany je potok Rokytka, který zde obkružuje vrchy Smetánka, Tábor a Holub. Mezi další důvody patří kyjský Hořejší rybník a svah Pod Hájem. Chráněné území je zajímavé i zvířaty. Bylo zde zaznamenáno 165 druhů motýlů a 14 druhů ptáků.

Východní část parku navazuje na další chráněný celek Klánovice – Čihadla, který je daleko větší a

táhne se až na kraj Prahy. Západní a jižní hranici vytváří řeka Rokytka, severní železniční trať. Smetánka je nejnovější přírodní park v Praze. Byl vyhlášen v roce 2009.

Klánovice - Čihadla

Největší přírodní park v Praze se táhne od Kyjí, přes Horní Počernice a Běchovice až do Úval. Rozprostírá se na 2 222 hektarech. Jeho částí prochází železnice vedoucí z Masarykova nádraží do Českého Brodu a dále do Kolína. Zahhrnuje několik menších chráněných oblastí např. Xaverovský háj a Počernický rybník. Na jeho ploše se rozkládá významná část pražských lesů. Z větší části je porostlá listnáči nejčastěji duby. Zároveň jsou zde ale vzácné případy křížení různých druhů bříz. Kolem železnice se vyskytují malé tůňky s rašelinou, kde se vyskytují čolci. V tomto území se nachází největší rybník v Praze. Počernický rybník je obklopen vrby a silnými duby.

Hostivař - Záběhlice

Tento přírodní park se nachází podél potoka Botič mezi Hostivařskou přehradou a Hamerským rybníkem. Byl zřízen roku 1990 stejně jako Šárcké údolí či Chuchelský háj. Součástí přírodního parku je přírodní památka meandry Botiče (pozn. Botič zde vytváří opravdu krásné zatáčky, doporučuji navštívit), které v Praze uvidíte pouze zde. Na březích potoka byly nalezeny doklady

o osídlení zemědělců a o zpracování keramické hlíny. Od Hamerského rybníka k Hostivařské přehradě vede kolem Botiče hlíněná či asfaltová pěšina, proto je toto území hojně vyhledáváno cyklisty, běžci či procházejícími se páry. Rozlehlý park okolo přehrady slouží většinou rodičům dětem. Nachází se zde několik dětských hřišť, v přehradě se dá koupat a dají se tu nalézt i houby. Pro starší a zkušenější cyklisty jsou na stránkách udělané skoky pro kola. Pokud byste se někdo chtěl do této lokality vydat na kole či jen tak na procházku, klidně vám udělám komentovanou prohlídku :) Znam to tu jak svoje boty.

Botič - Milíčov

Tato oblast navazuje na západě na přírodní park Hostivař - Záběhlice. Začíná na konci Hostivařské přehrady, pokračuje přes Křeslice a Pitkovičky a táhne se až na konec Prahy za Benice. Je to nejstarší pražský přírodní park spolu s PŘP Říčanka od roku 1984. Předmětem ochrany je niva

podél Botiče a Pitkovického potoka. Do území spadá přírodní památka Milíčovský les. Je s podivem, že se zachovalo takhle velké území zeleně v sousedství Jižního města. Tento les se totiž nachází asi 500 metrů od metra Háje. Milíčovský les je velmi turisticky navštěvovaný. To, co je pro Prahu 4 Krčák, to je pro Prahu 11 Milíčák. Jsou zde postaveny altány, lavičky a nedávno byla zbudována jedna naučná stezka.

Modřanská rokle - Chloupec

Poslední přírodní park, který se nachází na pravém břehu Vltavy je v okolí Modřan, Libuše, Písnice a Točné. Neznámější z této lokality je asi Břežanské údolí, kterým protéká stejnojmenný potok. Údolí je dlouhé čtyři kilometry a končí u mostu Závodu míru ve Zbraslavi. Tvoří hranici mezi Prahou a Středočeským krajem. V západní části údolí se nachází bývalé keltské oppidum Závist, které je významným archeologickým nalezištěm. Místní krajina je na pěší výlety jak dělaná. Stačí si vybrat jednu

stranu údolí a udělat si celodenní výlet. Naskytá-
jí se zde krásné výhledy na klidnou krajinu.

Hádanky, úkoly

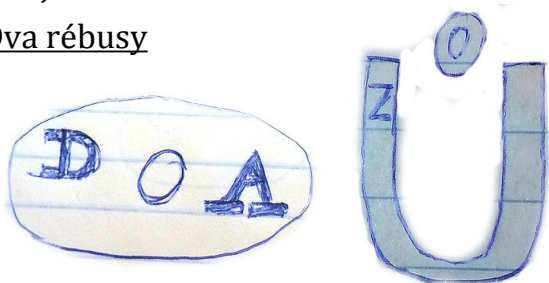
V minulém čísle byly 4 úkoly a dle aktuálního
bodování neměl nikdo zájem o získání 4 bodů a
žádná odpověď od nikoho nepřišla.

Odpovědi z minulého čísla

1. 3 ponožky – jsou tu jen dvě barvy
2. Dvě cihly váží dohromady 4 kg. Rovnice
pro řešení: $a=1+a/2$
3. Jeden dolar se nikam neztratil. Hádanka
je sama o sobě matoucí. Ve skutečnosti to
bylo takhle:
 $30\$ - 3\$ = 27\$ - 2\$ = 25\$$
30\$ byla původní suma, 3\$ dostali muži
zpět, 27\$ tedy celkem zaplatili. 2\$ si ne-
chal poslíček.
4. Zapalte současně oba konce jednoho
doutnáku a ve stejnou chvíli jeden konec
druhého doutnáku. Jakmile dohoří dout-
nák, u kterého jste zapálili oba konce, za-
palte druhý konec druhého doutnáku.
Dohořením druhého doutnáku jste odmě-
řili 45 minut.

Hádanky pro chvíle volna

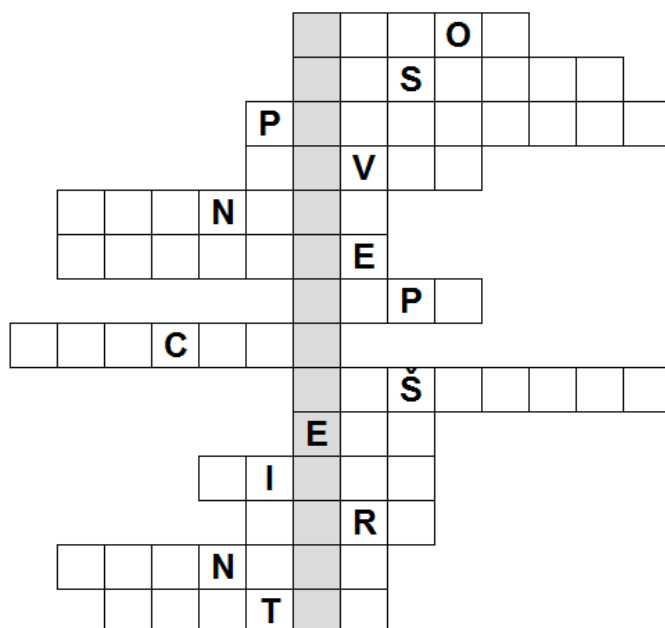
1. Jedna šifra
3,20,4,12,24,23,8,32,24,12,20,15,8,32,201
3,20,4,12,24,19,32,24,12,20,8,19,18,15,20
klíč je 1=ch
2. Dva rébusy

3. Poznejte, na jaké výpravě byla fotografie
pořízena.

4. A nakonec jedna křížovka
 - × Čtrnáctidenní tulácká akce
 - × Vesmírná loď
 - × Ochrana proti dešti
 - × Kanadský národní strom
 - × Slavnostní oheň
 - × Zavolej 158
 - × Papírový záznam krajiny
 - × Všechna písmena
 - × Roste vždy na sever
 - × E v morseovce
 - × Uzel smyčka
 - × Kapitán vesmírné lodi
 - × Kolik měsíců je v roce?
 - × Lidé se tam modlí

Za každou hádanku z tohoto čísla, lze získat 1 bod. Výsledky lze zasílat buď emailem na semtam@tulaci.eu nebo přinést na jakoukoliv akci oddílu.

Letem světem

- ✓ ani letošní zima se neobešla bez nezvané návštěvy v táborové základně – moc možností na vstup už není a tak to tentokrát někdo vzal střechou – nezmizelo naštěstí nic
- ✓ Vojta Vejšický získal přezdívku Ježovka a chybí mu poslední bod do splnění Dovedností
- ✓ po několika letech v oddíle se Profesor rozhodl, že si splní Dovednosti – zřejmě se bojí, aby je jeho mladší brácha, co začal chodit letos, neměl splněné dříve
- ✓ obecně se Dovednosti a Zkouška skloňují na akcích mnohem častěji než dříve
- ✓ nechali jsme si natisknout hromadu samolepek s oddílovým znakem
- ✓ začali jsme pravidelně aktualizovat Youtube www.youtube.com/user/Tulaci00Malesice

Palubní PC z celoroční hry

- ✓ úklidem v parku jsme udělali dobrou věc a přidali svůj příspěvek do celostátní akce Minuta pro Zemi – www.minutaprozemi.cz
- ✓ oddílová fotogalerie obsahuje aktuální foto z akcí – foto.beruna.cz/foto-tul
- ✓ pro pamětníky a příznivce oddílové historie jsme na webu zpřístupnili všechny možné i nemožné fotky, Semtamníky, zpěvníky, kroniky, ... od dob vzniku oddílu oddil.tulaci.eu/sklad - rychlost prohlížení není závratná, ale tolik prostoru jen tak člověk někde nesežene
- ✓ na webu jsou dostupné kompletní informace k letnímu táboru – členové dostanou vše poštou (během dubna) spolu s výroční zprávou celé organizace

Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni, vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět! Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Uzávěrka dalšího čísla je v **neděli 23.6.2013**, do té doby můžete plnit schránku semtam@tulaci.eu, hromadou příběhů, článků a zajímavostí.

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK č.54 propagační

Vydán jako 82. publikace, oddílového nakladatelství **NA-KOLENĚ**. Neprodejný materiál pro potřebu členů a přátel oddílu TULÁCI, duben 2013, vydání prvé

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Tomáš, Ježovka, Píšťalka, Matěj, Radar, Beruna

Tisk v počtu 140 ks na recyklovaném papíře. Neprošlo jazykovou kontrolou, za případné chyby se omlouváme.

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

Klára Adámková, 728 734 009, oddil@tulaci.eu

Vše je též na <http://oddil.tulaci.eu>

**Podporují nás Mladí ochránci přírody
emop.cz + estudanky.cz + ekosouteze.cz**

Nudis se? Poříd si

